

Dekanat Lida Kościół pierwotnie poświęcony pod tytułem Pana Jezusa został tu założony w 1715 r. przez myśliwego Kołuszewskiego, dziedzica Niecieczy. Ostatni budynek świątyni, poświęcony pod tytułem Michała Archaniola, był zbudowany z drewna na ceglanych pobielonych słupach na starym cmentarzu w 1837 r. (gruntownie przebudowany, a na kamieniu wejściowym przed drzwiami do zakrystii zaznaczony jest 1821 r.) w stylu klasycznym przez marszałka Stanisława Łaskowicza, lidzkiego starostę powiatowego. Świątynia funkcjonuje do dzisiejszego dnia. Do lat 1860. przy kościele istniała szkołka parafialna oraz szpital fundowany przez Franciszkę Burżymowską, ks. Nosiewicza i ks. Sipajłę. Do tegoż czasu istniała także kaplica na cmentarzu.

Kościół jest zbudowany w centrum wsi, orientowany ołtarzem na wschód. Świątynia na planie prostokąta z trójbocznym prezbiterium jest przykryta dwuspadowym dachem metalowym (nad ołtarzem – czterospadowym). Fasada główna jest wykonana w kształcie portyku czterokolumnowego (kolumny o przekroju okrągłym), kompozycja jest uwieńczona niedużą dwukondygnacyjną wieżyczką nad wejściem i sygnaturką nad prezbiterium. † Przestrzeń wewnętrzna jest podzielona czterema słupami na trzy nawy, z których centralna wraz z poniżonym prezbiterium przekryta jest kolebkowym podszywanym sklepieniem drewnianym, zaś nawy boczne – płaskim sufitem podszywanym. Przegrody wewnętrzne wyróżniają w części ołtarzowej dwie symetryczne zakrystie. Wnętrza są upiękשone trzema ołtarzami. Ołtarz główny – potężne tabernakulum barokowe w otoczeniu rzeźb świętych Antoniego i Józefa, nad nim mieści się obraz Świętej Rodziny. Ołtarze boczne są traktowane jako dwukolumnowe murowane portyki doryckie, lewy – Matki Bożej Ostrobramskiej, prawy – Najświętszego Serca Pana Jezusa. Nad wejściem są zrobione chóry na dwóch słupach.

Teren kościelny jest obniesiony ogrodzeniem kamiennym z bramą wejściową w kształcie czterech ceglanych i otynkowanych słupków. Z lewej strony od kościoła w kącie placu stała dwukondygnacyjna drewniana dzwonnica, która w pierwszej trzeciej XX w. została zamieniona ceglana i otynkowana, trójkondygnacyjną, przykrytą dachem czterospadowym z główką. Przed kościołem w 1990 r. ojcowie redemptoryści ustanowili wysoki drewniany krzyż uliczny.

Wpisany przez Паводле архіва Гродзенскай дыяцэзіі
24.01.2016 01:00

